

De veelvuldige communie der kinderen

<https://hdl.handle.net/1874/236156>

aan de Ouders en Opvoeders.

DE
VEELVULDIGE COMMUNIE
der Kinderen

naar het Fransch

van P. Jules LINTELO, S. J.

(in naam van Z. H. Paus Pius X goedgekeurd
door Z. Em Kardinaal GENNARI.)

Nieuwe verbeterde
uitgave.

14^e duizendtal.

MECHELEN
Drukk. W^e Paul RYCKMANS
Steenweg, 58

AMSTERDAM
G. BORG
Prinsenstraat, 6

PRIJS :

1k, 0,05 fr. — per 25, 1,10 fr. — per 100, 4,00 fr.
2 1/2 c. — „ 0,55 fl. — „ 2,00 fl.

Onder de bescherming van MARIA,
ONZE LIEVE VROUW VAN HET ALLERHEILIGSTE SACRAMENT.

Cum licentia superiorum ordinis.

IMPRIMATUR.

Mechliniæ, die 19 Aprilis 1909.

J. THYS, can., lib. cens.

INHOUD.

I. Het Pauselijk woord	1
II. De redenen	2
III. De plicht	4
IV. De voorwendsels	6
V. De voorbeelden	14
1 ^o Verhaal eener moeder	14
2 ^o Antwoorden van kinderen	15
VI. Besluit	16

BERICHT.

Oversten van colleges en pensionaten worden beleefd verzocht dit boekje aan de ouders der kinderen te sturen en zóo mede te werken aan de verwezenlijking van 's Pausen wensch, die reeds in vele huizen zoo slipt wordt uitgevoerd. Mocht misschien een hunner onderhoorigen nog bedenkingen hebben tegen het veelvuldig communiceren der kinderen, dan zou deze brochure haar nut kunnen doen.

De Eerw. H.H. Directeurs van Mannen- en Vrouwen-Congregaties zullen een goed werk verrichten door dit boekje den ouders aan te bevelen.

DE
Veelvuldige Communie
DER KINDEREN.

I

HET PAUSELIJK WOORD.

Rome heeft gesproken : *Laat de kinderen, zoo dikwijls mogelijk, ja alle dagen te Communie gaan.*

Het heeft gesproken in de volgende bewoordingen :

1° « Al het mogelijke worde aangewend, om de veelvuldige en dagelijksche Communie in de katholieke opvoedingsgestichten te bevorderen. »

(Decr. van de H. CONGR. van het CONC. 20 Dec. 1905.)

2° « Zij (de priesters) moeten bijzondere zorg aan den dag leggen, om een vurig verlangen naar de dagelijksche Communie in de reine en eenvoudige harten der kinderen op te wekken, wanneer dezen tot de eerste Communie worden voorbereid; hen tot die eerste Communie toe te laten, zoodra zij daartoe in staat zijn, en daarna, zoo mogelijk, alle dagen te laten communiceeren. »

(Onderr. aan de leden van den EUCH. PRIESTERBOND goedgekeurd door Z. H. Pius X, 27 Jul. 1906.)

3° « Het veelvuldig ontvangen der H. Communie wordt, overeenkomstig het eerste artikel van 's Pausen decreet, ook aan kinderen aanbevolen.

Dezen mag men, zoo zij eenmaal tot de H. Tafel zijn toegelaten, (volgens den Romeinschen Catechismus C. 4. n° 63) niet van een veelvuldig ontvangen der H. Communie afhouden; men moet hen veeleer daartoe opwekken.

Alle gebruiken, hiermede in strijd, zijn veroordeeld. »
(Antw. v. d. H. CONGR. van het CONC. 15 Sept. 1906.)

Het lijdt dus geen twijfel, dat, wáár alle geloovigen, dáár ook de kinderen, en wel om bijzondere redenen, tot de dagelijksche Communie worden uitgenoodigd.

De Paus legt, door deze richting aan te geven, aan de katholieke ouders den dubbelen plicht op, om de verwezenlijking van de wenschen Zijner Heiligheid in niets te verhinderen, maar hunne vervulling daarentegen zooveel mogelijk in de hand te werken. Zij zullen zich echter des te beter van dien plicht kwijten, naarmate zij zelven duidelijker de redenen inzien, die de Kerk tot deze dringende en herhaalde uitnoodiging hebben aangespoord.

II

DE REDENEN.

De voornaamste van alle redenen is, dat de kinderziel de meeste zorg der Kerk vereischt. Wil men de geloovigen langzamerhand brengen tot het veelvuldig en dagelijksch ontvangen van het allerheiligste Sacrament, dan zijn ongetwijfeld de opvoedingsgestichten het terrein, waar de beweging een aanvang nemen moet. Daar toch ontmoet men den minsten tegenstand: men kent er immers geen vooroordeelen en spreekt er nog niet van moeilijkheden, die het vervullen der dagelijksche plichten met zich brengt. Daar kan men bovendien met gegrond vertrouwen de hoop op uitbreiding en bevestiging dezer devotie koesteren. Kinderen uit alle deelen des lands komen er samen, die op hun beurt, ieder in eigen kring, aan familieleden en kennissen, zullen mededeelen, wat zij zelven eerst op het college of pensionaat geleerd en beoefend hebben. Enkelen, die in hun jeugd dagelijks tot de H. Tafel naderden, zullen ook later aan hunne godvruchtige gewoonte getrouw blijven; allen zullen van de ware beginselen doordrongen zijn; het meerendeel zal,

tenminste een tijd lang, de vruchten der veelvuldige Communie gesmaakt hebben en, door de genade opgewekt of door lichaams- en zielepijnen gedrukt, keeren zeker velen tot het heilig gebruik hunner kind-jaren terug.

Een andere reden spruit voort uit den eigenaardigen toestand van 't bovennatuurlijk zieleleven des kinds, dat van binnen en van buiten door bekoringen van allerlei aard wordt aangevallen, terwijl lichaam, verstand, wil en ondervinding nog maar ten deele ontwikkeld zijn en dus geringen steun kunnen bieden. Voegt daarbij de menigvuldige gevaren van onzen tijd : « De onverzadelijke begeerte naar genoegens, zegt Leo XIII, verteert het hedendaagsche menschedom, dat, reeds in de jeugd, door de algemeen heerschende genotzucht wordt meegesleept. Maar het goddelijk Brood is eene deugdelijke artsensij tegen dat vernielend kwaad. » (1)

Hoevele ouders erkennen met recht hun onmacht, om de kinderen van alle gelegenheden tot zonden verwijderd te houden ! Wel kunnen zij hun eene godsdienstige opvoeding geven, maar hoe zullen zij beletten, dat zij zien en hooren, wat op straten en pleinen ten toon gesteld, gesproken en gezongen wordt ?

En toch is 't hun dure plicht, in de kinderen, die God hun schonk, den tweevoudigen schat der onschuld en des geloofs ongeschonden te bewaren. Pius X wijst het middel daartoe aan. Gij moet het geestelijk leven uwer kinderen versterken, gij moet hun zielen doopen in Jesus' heilig Bloed. Welnu, geen lekkernij, die slechts op feestdagen gegeten wordt, maar het dagelijksch voedsel alleen sterkt het gestel. « De allerheilzaamste en Gode uiterst welbehaaglijke gewoonte van dagelijks het allerheiligste Sacrament te ontvangen, zegt de Paus, moet toenemen en zich alom verspreiden : allermeeest in onzen tijd, nu godsdienst en christelijk geloof van alle kanten worden aangerand, en nu echte liefde Gods en vroomheid zooveel te wenschen overlaten. »

(1) Encycl. *Mirae caritatis*, 1902.

III

DE PLICHT.

Nu de Paus de richting heeft aangegeven, kunnen vier woorden volstaan om de ouders duidelijk te maken, hoe zij zich te gedragen hebben : Gehoorzamen — Begrijpen — Medewerken — Prediken door woord en voorbeeld.

1° **Eenvoudige gehoorzaamheid.** Hebt vertrouwen in den raad der Kerk en van hen, die in haren naam optreden, al schijnen dan uwe bezwaren niet uit den weg geruimd te zijn. Gij onderwerpt u immers ook aan het oordeel van den geneesheer, wanneer hij uw ziek kind behandelt; en toch, hij kan zich vergissen. De Kerk daarentegen is onfeilbaar en het is de roeping van den priester, den biechtvader, met Gods genade het bovennatuurlijk leven en de volmaaktheid van uw kind te verzekeren.

2° **Waar begrip.** Tracht de beweegredenen te kennen en te verstaan, die de Kerk hebben gebracht tot de uitvaardiging van het Decreet; leest de geschriften, die daarover zijn uitgegeven. Zij zullen u het nut der veelvuldige Communie duidelijk doen inzien en de vooroordeelen wegnemen, die nog zoovelen gevangen houden.

Hebt gij het beginsel, dat heel 't vraagstuk beheerscht, goed begrepen, dan vallen alle moeilijkheden als van zelf weg. Men kan de geheele leer in twee hoofdstellingen samenvatten :

a. *De dagelijksche Communie is de vurige wensch van onzen Heer en van de Kerk, is de gewone spijs van den Christen in staat van genade.*

b. *De vruchten, die voornaamlijk uit de dagelijksche Communie geplukt kunnen worden zijn de overwinning op de begeerlijkheid en de beveiliging tegen doodzonden.*

Hieruit volgt dat, indien de dagelijksche Communie immer wenschelijk is voor alle kinderen, zij voor velen practisch noodzakelijk is om kuisch te blijven, vooral in de gevaarlijke jaren der jeugd.

3° **Krachtige medewerking.** Ook hier, zooals in alle nuttige zaken, hebben de ouders den plicht hun kinderen, die van goeden wil zijn, aan te moedigen. 't Moet hun niet genoeg zijn de heilige bedoelingen der Kerk in algemeene bewoordingen goed te keuren; zij moeten het anderen ook gemakkelijk maken, daaraan te kunnen beantwoorden. Dat kinderen, die vaak communiceeren, van sommige ouders een offertje vragen, dat vroeger opstaan, later ontbijten, de noodzakelijkheid ook om met de kinderen mee ter kerke te gaan, hier en daar niet goed met het bestuur der huishouding te vereenigen zijn, wil ik gaarne toegeven. Maar, mag dat een reden zijn, om goedwillige kinderen van de H. Tafel verwijderd te houden, tot groote schade hunner ziel?

4° **Voorbeeld.** Niet alleen voor kinderen heeft de H. Communie haar nut. Wat zou het niet slecht werken, zoo dezen konden zeggen: « Och, de oudere menschen gaan toch niet! » Nadert dus dikwerf tot de H. Tafel om de kinderen door uw voorbeeld aan te moedigen. Ook hier geldt het spreekwoord: « Woorden wekken, voorbeelden trekken. » Bovendien, wordt ook gij niet elken dag door Jesus en de H. Kerk tot communiceeren uitgenoodigd? Voor u bestaan andere gevaren, zij het dan ook niet de kracht der omhoogschietende hartstochten; gij hebt zwaardere verplichtingen te vervullen. (1)

5° **Geen overdreven ijver.** Weten te spreken, waar het behoort, is de plicht der ouders; maar wacht u, het kind voortdurend tot het veelvuldig communiceeren aan te zetten, en meer nog, zijn gangen naar de Communiebank na te gaan; voor te schrijven, op welke dagen het tot de H. Tafel mag naderen. Dat zijn zaken, die men moet overlaten aan den biechtvader, die alleen in staat is, over de stemming van 't kind een oordeel te vormen. — Vergeet ook niet, dat voor het vaker communiceeren geen buitengewone gesteltenissen worden vereischt. De Kerk wenscht dat wel, maar vordert

(1) Zie ons boekje: *De H. Communie der Mannen*.

het niet. Zij ziet zelfs in de dagelijksche zonden, ook al worden zij vrijwillig en herhaaldelijk bedreven, geen beletsel voor de dagelijksche Communie. Hieruit volgt, dat ouders, die hun kinderen verbieden tot de H. Tafel te naderen, omdat zij zoo ongehoorzaam en leugenachtig zijn, hunne macht te buiten gaan en onverstandig handelen.

6° **De vacaties.** In de vacaties rust op de ouders een veel zwaardere plicht. Het kind staat niet meer onder leiding zijner meesters, die het herhaaldelijk in zijn goede voornemens bevestigden; ook vindt het thuis niet dien regelmaat der gemeenschappelijke oefeningen van het college, welke hem het bidden en communiceeren zoo gemakkelijk maakten. Dan moeten de ouders 'er voor waken, dat het kind zijn vrijheid niet gaat misbruiken door minder tijd aan zijn oefeningen van godsvrucht te besteden. Juist, wanneer het gevaar van lediggang, van bedorven vrienden de gelegenheden tot bekoring vermenigvuldigen, moeten de H. H. Sacramenten, de voornaamste bron van geestelijke sterkte, steun en hulpe brengen. Hoe dikwijls toch zijn de vruchten van een heel jaar werken door de zorgeloosheid der ouders in één enkele vacantie verwoest!

IV

DE VOORWENDSELS. (1)

— *Alle acht dagen, is zeker voldoende.*

ANTW. Wie moet dat beoordeelen, de Kerk of de gewone geloovige? Heeft de Paus niet duidelijk genoeg gesproken? Welnu, dan is het uw plicht te gehoorzamen en uw vooroordeelen af te leggen.

Gij schijnt niet genoeg te begrijpen, dat het H. Sacrament des Altaars is ingesteld tot een spijze voor onze zielen. Gij denkt er niet aan, dat de dagelijksche Communie een genademiddel is voor allen, zoowel in de wereld als in het klooster, — en niet het uitsluitend

(1) Andere opwerpingen tegen de veelvuldige Communie kan men beantwoord vinden in ons werkje voor de jeugd: *De veelvuldige en dagelijksche Communie.*

voorrecht der priesters en van eenige hoogerbegenadigde zielen, die in stille godsvrucht veel tijd aan gebed en beschouwing kunnen wijden.

— *Geen overdrijving, ook niet in de godsvrucht. Ik begrijp zeer goed, dat mijne kinderen braaf en godsdienstig moeten zijn, maar ik begrijp niet, dat zij iederen dag te Communie moeten gaan.*

ANTW. De Communie van elken dag is geen overdrijving, maar is de gewone zielespijze der Christenen. Het hemelsche Brood heeft dezelfde uitwerking in de ziel, als het aardsche brood in het lichaam. 't Is niet noodzakelijk zich elken dag te voeden om het leven te bewaren, maar wel om gezond en krachtig te blijven.

Gij, die vreest voor overdreven vroomheid, geeft acht, dat uw kind niet alle deugd voor overdrijving houden gaat! In den vorm beleefd zijn, geen moordeenaar of dief heeten, mag misschien volgens de wereld voor deugdzaam gehouden worden; de wet van het Evangelie eischt meer en spreekt van nederigheid, naastenliefde, onthechting aan het aardsche en zich zelve. Welnu, vooral het nuttigen van het Brood des Levens zal die deugden in de kinderharten aankweeken.

— *Mijn kind is nog te jeugdig, om zoo dikwijls te mogen communiceeren.*

ANTW. De Kerk ziet daarin geen beletsel. Zoodra het kind tot de eerste Communie is toegelaten, stelt zij de H. Tafel voor hem toegankelijk en noodigt hem uit, elken dag daaraan neder te zitten. Er was een tijd, dat de H. Hostie aan de kinderen onmiddellijk na hun Doopsel werd toegereikt; en op vele plaatsen werden in vroegere eeuwen de deeltjes der Sacramentele Gedaanten, die in de ciborie overbleven, aan kleine kinderen ter nuttiging gegeven.

Juist omdat Jesus nog heerscht en regeert in die jeugdige harten, moet de voornaamste zorg daarheen worden gericht, dat Hij er blijve heerschen.

De goddelijke genade moet die harten reeds bezitten vóór de dritten ontwaken, opdat deze er niet in binnendringen, en regeeren.

Jesus draagt de kinderen eene bijzondere liefde toe. *Laat hen tot Mij komen*, sprak Hij tot de Apostelen, die hen wilden verwijderen. Hoe kan Hij hun thans beter zijne liefde toonen, dan door Zich zelve aan hen te schenken in de H. Communie?

— *Ik zie het nut ervan niet in?*

Mijn kind zal toch wel braaf en godsdienstig blijven.

ANTW. Gij ziet er het groote nut niet van in? Dûs, bestaat het niet? De Kerk houdt u een geheel andere leer voor. Uw kind is nog goed. Gelukkig! Moge het zoo blijven! Nu wijdt gij uw beste zorgen aan zijn voortgang in de deugd. Een voortreffelijke opvoeding, een zorgvuldig gekozen vriendenkring, godsdienstig onderricht, goede voorbeelden en al wat het maar van de zonde verwijderd kan houden, beschermen uw kind voor de verderfelijke aanraking met het kwaad. Maar, hoe gemakkelijk al deze hulpmiddelen de beoefening der deugd ook mogen maken, zij blijven toch grootendeels van menschen aard en doen de heiligmakende genade niet hooger opbloeien, en — er komt een tijd, dat ook die natuurlijke steun uw kind ontvallen zal. Die jonge ziel moet het leven, het goddelijk leven bezitten, welks voornaamste voedsel het *Brood des Levens*, de H. Eucharistie is.

Weest niet verblind omtrent uwe kinderen! Velen gaan in het oog van hun ouders nog door voor engelen van onschuld, terwijl zij reeds gevallen zijn of een zwaren strijd hebben te voeren.

Hoevele kinderen hebben voor de voeten van den priester verklaard, dat zij de speelbal hunner driften werden, wanneer zij in langen tijd niet gecommuniceerd hadden, doch rein als engelen bleven, wanneer zij vaker het H. Sacrament ontvingen. Zoo leggen de kinderen zelve het schoonste getuigenis af van de hemelsche kracht der H. Eucharistie.

— *De kinderen vormen tot mannen van karakter of kloeke vrouwen, is veel voornamer en nuttiger, dan hen zoo dikwijls te laten communiceeren.*

ANTW. Neen! 't Zij nogmaals gezegd, het voornaamste is de kinderen aan de veelvuldige Communie gewoon te maken, en uw woorden zouden niet te verontschuldigen zijn, zoo zij niet uit onwetendheid en begripsverwarring voortsproten. Laten wij eens beproeven het u duidelijk te maken. — Wat richt den wil en het karakter ten gronde? Vraagt het den moralisten en allen zonder uitzondering zullen u antwoorden : op de allereerste plaats de onzuiverheid. Welnu, de H. Communie is daarvoor het beste tegengif; haar voornaamste vrucht is ons tegen die ondeugd te behoeden en aldus de wilskracht te sterken.

— Hoe zou toch de H. Communie het karakter kunnen schaden of verzwakken? Had kolonel Paqueron niet gelijk, toen hij zeide : « aan de H. Tafel worden wij begiftigd met de hoogste kennis en onverzettelijke wilskracht! » Zou de H. Communie, die in de dagen der vervolging de sterkte der Martelaren was, dan iets van haar kracht in ons dagelijksch leven verloren hebben? Zou Jesus Christus hen niet bijstaan, die Hem onder de gedaante van brood in de Eucharistie nuttigen? Maar daarvoor juist komt Hij tot ons!

Wat anders kan ons meer wilskracht geven dan de veelvuldige Communie? Voorzeker, het valt onze natuur moeilijk zich ook in het geoorloofde te matigen, het is lastig van verboden genot afstand te doen en zich voor anderen op te offeren. Maar de H. Communie stort ons moed in, en als zij, die dikwijls tot de H. Tafel naderen, zich al niet immer heldhaftig gedragen; hoe zal het dan wel gesteld zijn met hen, die zich vrijwillig het Brood der sterkte ontfangen?

Doch gij zijt Christen en gelooft aan de waarheid van Jesus' woord : « *Zonder mij vermoegt gij niets.* » Gij hoort het, als gij geen voedsel geeft aan het bovennatuurlijk leven uwer ziel, zal zij ook niets verdienstelijks voortbrengen. Al onze pogingen, hoe prijzenswaardig zij ook mogen zijn, bewegen zich in het louter menschenlijke en natuurlijke; de H. Communie echter heft ons omhoog naar het goddelijke.

— *Het is dweperij de kinderen alle dagen te laten communiceeren.*

ANTW. Dat kinderen veel gemakkelijker dan groote menschen te bewegen zijn om aan de uitnoodiging des Pausen gehoor te geven, is volkomen waar. De vervulling hunner plichten brengt voor hen niet die eigenaardige moeilijkheden met zich, waarmee ouderen te rekenen hebben. Zij kennen geen ingewortelde vooroordeelen en schrikken veel minder voor een offertje terug. Maar, dat zij zoo maar, zonder voldoende ondericht, als 't ware gedwongen worden te communiceeren, neen, duizendmaal neen!

Wij, priesters, geven hun wel in ons godsdienstig onderricht den wensch van Jesus te kennen en verklaren hun grondig de redenen, waarom de Plaatsbekleeder van Christus de geloovigen van allen stand en leeftijd tot de veelvuldige en dagelijksche Communie uitnoodigt; doch niemand, groot of klein, wordt door ons daartoe gedwongen: een ieder behoudt de volle vrijheid te handelen zooals hem goeddunkt; (1) ook vermijden wij zorgvuldig, die kinderen meer te begunstigen, welke vaker te Communie zouden gaan.

Maar dat wij, die belast zijn met de opvoeding der jeugd en van den Paus dit stellig bevel hebben ontvangen: stelt alle mogelijke pogingen in het werk om de dagelijksche Communie te bevorderen, in gebreke zoude blijven « om met aandrang, zoowel van af den preekstoel als in den biechtstoel, » de geloovigen tot dit godvruchtig gebruik aan te sporen, ware lafheid en verloochening van ons priesterlijk karakter!

De ouders zelf vragen, vorderen van ons, dat wij over hun kind een waakzaam oog houden, het *opvoeden*, voor kwade hartstochten behoeden, en het leeren handelen uit plichtbesef. Maar waarom zullen wij dan het krachtigste middel, om dat doel te bereiken, niet aanwenden?

« Wij mogen de kinderen in hun godsvrucht niet

(1) Zie ons werkje: *La Communion dans les Maisons d'éducation*, 4de druk. Het tweede gedeelte behandelt de middelen, die de vrijheid van het kind kunnen verzekeren.

dwingen, maar evenmin hen tegenwerken, » schreef onbevreesd de beroemde Apostel der jeugd, Monseigneur de Ségur.

Doch niet alleen wij noodigen de kinderen naar 's Heeren Tafel, Jesus Zelf roept hen en geeft door de zoete vertroosting en overvloedige genade, die Hij hun in de H. Communie mededeelt, op tastbare wijze te kennen, hoe gevoelig Hij is voor die liefdedaad der kleinen. Menig kind heeft verklaard, in de dagelijksche Communie zooveel kracht en vertroosting te vinden, dat het geen enkele keer dat groote geluk zou willen missen.

— Men moet de kinderen leeren, zich gewoonten eigen te maken, die zij later ook kunnen en zullen onderhouden. Zij zullen met 't dagelijks communiceeren eenmaal ophouden.

ANTW. Gij zegt daar een waar woord. Gij moet de kinderen van jongs af gewoon maken aan de vervulling der plichten, die zij ook later moeten nakomen.

Welnu, elke Christen is verplicht ook later het leven der genade te bewaren. De H. Communie echter is het voornaamste middel daartoe. « Die mijn Vleesch eet, blijft in Mij en Ik in hem. Indien gij het Vleesch van den Menschenzoon niet eet, hebt gij geen leven in u zelve. »

Op welken grond durft gij zeggen, dat zij, grooter geworden, hunne Communies zullen verminderen? Alle geloovigen, zoowel jongere als oudere worden toch tot communiceeren uitgenoodigd? Leert uwe kinderen dus nu reeds menigmaal het Brood des Levens nuttigen; des te meer zekerheid hebt gij, dat zij het ook later zullen doen.

Zorgt, dat zij nu braaf zijn, en gij kunt geen beteren waarborg voor hun toekomst hebben. Mocht gij zeker zijn, dat zij later geen veelvuldig of dagelijksch gebruik van de Engelenspijze kunnen of zullen maken, laat hen dan nu des te vaker het hemelsch Brood nuttigen om krachten te vergaren voor hun lateren leeftijd, waarin het leven der genade aan grootere gevaren wordt blootgesteld.

— *Maar wat beoogt gij toch? Dat mijn zoon priester, mijn dochter religieuze worde, niet waar?*

ANTW. Wij beoogen niets anders dan van uw kinderen goede Christenen te maken, die vast staan in Gods genade en geen leven leiden van afwisselend vallen en opstaan, zooals degenen, die zelden het H. Sacrament ontvangen. Jesus en zijne Kerk zullen u hetzelfde antwoord geven.

Wat verder de roeping uwer kinderen betreft, deze wordt niet door priesters of ouders, maar door God zelve bepaald. Laat Hem met zijne genade vrijelijk handelen in de ziel van het kind, dan zal het den levensstaat kiezen, die zijn geluk hier en hier namaals verzekert. En, zoudt gij het niet tot eene eer rekenen, wanneer uw zoon tot de hooge waardigheid van priester of uwe dochter tot bruid des Heeren werd uitverkoren? Is het een offer, een uwer dierbare panden Gode af te staan, weet wel dat zijn milde zegen en zoete vertroosting reeds hier het overgroote loon zal zijn.

— *Maar kinderen zijn zoo lichtzinnig van aard! Zij zijn niet doordrongen van het gewicht dier heilige zaak.*

ANTW. Hoort wat een heilig priester, man van ondervinding en innige vriend der jeugd daarop antwoordt: « Ziedaar wederom, zegt Monseigneur de Ségur, een der treurige vooroordeelen, die oorzaak zijn, dat menige jeugdige ziel ten val komt, omdat zij daardoor ongewapend wordt geworpen in den strijd tegen de hartstochten. » (1)

Ik geef toe, dat uw kinderen ijdel, traag, ongeduldig, opvliegend, ongehoorzaam zijn. Toch is dat voor Jesus' goedheid geen beletsel hen te beminnen, gaarne Zich geheel aan hen te schenken, mits zij in staat van genade en in goede stemming te Communie gaan. De Kerk vordert niet meer, en gij hebt het recht niet hoogere eischen te stellen. De heiliging der ziel is niet gelegen in diepe beschouwingen over de werking der Sacramenten, maar wel in de kracht dier werking zelve.

Bovendien, de ondervinding leert, dat kinderen van

(1) *La Sainte Communion*, blz. 54.

buitengewoon goeden wil zijn..... Die kleinen zijn dikwijls in beteren toestand om Jesus in hun hart binnen te leiden, dan wij, oudere menschen, die voor hun godsvrucht de schouders ophalen.

Gij zegt, dat uw kinderen zoo lichtzinnig zijn? Zeer waar; doch daarom juist moeten zij dikwerf den goeden God ontvangen, dien zij zoo vurig wenschen te beminnen. »

— *Maar de ondervinding heeft geleerd, dat zij er zoo weinig nut mede doen!*

ANTW. Hoe weet gij dat? Gij ziet toch niet in hunne ziel? Niemand wordt op eens en zonder strijd volmaakt, zelfs niet met behulp der dagelijksche Communie. Blijven uw kinderen niet in staat van genade? Blijven zij niet bewaard voor zware zonden? Ook al waren deze de eenige vruchten der veelvuldige Communie, dan kon men reeds tevreden zijn. Bestaat het bovennatuurlijk leven niet in het vrij zijn van doodzonden? Juist om dat bovennatuurlijk leven in ons te bewaren, heeft Jesus de H. Eucharistie ingesteld : « *Wie mijn Vleesch eet, heeft het Leven.* » (1)

» Gij moet niet verwonderd staan, dat uw zoon ondanks zijn vele Communies zoo wild en onbesuisd blijft; dat hij op den dag, waarop hij tot de H. Tafel is genaderd, ja nauwelijks uit de kerk te huis gekomen, zich weer lichtzinnig aanstelt. 't Is nog maar een kind, en men kan van hem niet verwachten, dat hij zoo ernstig is als een groot mensch. » (2)

Als 't dan gebeurt, dat uw kind een misslag begaat, b. v. zich door zijn toorn een oogenblik laat meeslepen, ongehoorzaam is geweest, of op een leugen wordt betrapt, werpt het dan niet aanstonds voor de voeten, dat zijn Communies geen vruchten dragen, dat hij zich toch niet verbetert en altijd even driftig en ongehoorzaam blijft. Dit zou het kind, dat het overigens oprecht meent en van goeden wil is, kunnen verbitteren en voor altijd van 't veelvuldig communiceren doen afzien.

(1) Cros, S. J. *Le confesseur de l'enfance*, 3de druk, blz. 328.

(2) Charruau, S. J. *Aux Mères*, blz. 57.

V

DE VOORBEELDEN.**1° Verhaal eener moeder.**

» Ik ben diep overtuigd, dat het tot de christelijke opvoeding behoort, in de jeugdige harten een vurig verlangen naar het H. Sacrament en het vrome gebruik der dagelijksche Communie aan te kweeken.

» Ik gevoel nog den zoeten indruk, dien ik ontving, toen ik op een vacantie-morgen met mijn vier kinderen naar de kerk was geweest en te huis gekomen plotseling omarmd en innig omhelsd werd. 't Was mijn tweede dochtertje, toen zeven of acht jaar oud, dat op deze wijze den lieven Zaligmaker wilde omhelzen, dien ik in de H. Communie ontvangen had.

« Datzelfde kind leerde aan haar jongere broertjes hoe zij de geestelijke Communie moesten doen. En toen zij haar eerste H. Communie deed, was het jongste zoo diep geroerd, dat het niet kon nalaten zijn gelukkig zusje dien dag bij elke ontmoeting aan zijn hart te drukken.

« Dat broertje is nu groot geworden en nadert elken dag tot de H. Tafel. Toen hij mij mededeelde, dat de biechtvader zijn vurigen wensch had ingewilligd, vreesde ik, dat door het veelvuldig communiceeren zijn godsvrucht zou verminderen. Maar spoedig bemerkte ik — uit voorzichtigheid ging ik gedurende de vacantie telkens mee naar de kerk — dat zijne godsvrucht met den dag toenam, en ik was volkomen gerust gesteld.

« Ouders, leert uwe kinderen den grooten schat der Communie begrijpen en begeeren; en dat kunnen die kleinen eenigszins. Zoodra zij kunnen loopen, willen ze reeds naar de kerk en de Mis zien; ze doen allerlei vragen over dat heilig Geheim, en waarom de koor-knapen schellen en de geloovigen nederknielen. Legt hun de liefdevolle geschiedenis uit van het Avondmaal, en hoe Onze Heer, voordat Hij voor de zijnen ging sterven, zich aan hen heeft geschonken onder de gedaante van brood en wijn.

« De kinderen begrijpen daar toch iets van, doordat die teedere verhalen reeds diepe indrukken kunnen maken in het kleine hart, al eer het verstand ontloken is. Mijn oudste meisje was nog maar drie jaar oud, toen ze mij, gereed om naar de Mis te gaan, vroeg : Mama, gaat u Onze Lieve Heertje weer halen? »

Aan de voortreffelijke opmerkingen dezer katholieke moeder, kunnen wij nog toevoegen, dat het Doopsel den kinderen een *bovennatuurlijke geschiktheid* heeft ingestort om de gave der H. Communie te waardeeren en hen daarenboven heeft voorbereid Haar in den vereischten staat te ontvangen.

Gelukkig de kinderen, als Jesus bij zijn intrede in hun harten deze goddelijke gaven nog ongerept en ongeschonden bewaard vindt.

2° Antwoorden van kinderen. (1)

Toen mijn ouders, zoo schreef een leerling, vernomen hadden, dat ik elken dag communiceerde, hebben zij me gevraagd : Zijt ge daar wel braaf genoeg voor? Maar ik heb hun geantwoord : *Ik doe dat niet omdat ik braaf ben, maar om het te worden.*

Een ander, wien zijn ouders opmerkten : « Waartoe dient het, zooveel te communiceeren? » gaf ten antwoord : « Waartoe dient het zoo dikwijls te eten?... Mijne ziel is toch zeker evenveel waard als mijn lichaam; 't is dus billijk haar ook elken dag te voeden. » Zonder dat hij het wist, was die vergelijking genomen uit den Catechismus van het Concilie van Trente.

Nog een ander antwoord gaf een kind op iemands bemerking, dat de H. Aloysius van Gonzaga slechts eenmaal in de week te Communie ging (2) : « Wanneer ik zoo heilig zal wezen als Aloysius, dan zal ik me ook met de wekelijksche Communie tevreden stellen; doch zoolang ik dat nog niet ben, is het voor mij noodig telken dage tot de H. Tafel te naderen. »

(1) Lambert. *Le Régime Sèveur*, blz. 385.

(2) Wat volstrekt niet bewezen, ja zelfs tegengesproken is door een ooggetuige bij het proces zijner zaligverklaring : zie *Acta*, S. S. 21 Juni, blz. 993, n° 61.

VI

BESLUIT.

Christenouders! de Paus noodigt uw kinderen uit, zoo mogelijk, alle dagen te communiceeren. Moge de vervulling van den wensch des Opperpriesters bij u geen tegenstand ontmoeten!

Wanneer het tijdelijke belangen uwer kinderen geldt, valt geen opoffering u te zwaar. Voor wat meer gezondheid, uitgebreidere kennis, grootere zekerheid van 't aardisch geluk uwer kleinen hebt gij alles over, zwoegt gij, doet gij u zelve te kort, offert gij gaarne uw nachtrust op. En om hunne onschuld in veiligheid te brengen, hen in behagelijkheid bij God te doen toenemen, hechte deugd in hunne zielen aan te kweeken, zoudt gij weinig zorg hebben, u geen moeite getroosten, en vreezen voor een weinig inspanning?

Gij hebt een moeilijke taak te vervullen en eenmaal strenge rekenschap af te leggen. Het hangt in den regel van u af, wat er van uw kind zal worden.

Roept dus de hulp van Jesus in: Hij zal het zwaarste deel uwer taak vervullen, en door zijn innige vereeniging met die jeugdige ziel zal Hij voor haar de zielespijze zijn, waarmede zij gevoed en gesterkt wordt, en het tegengif om haar van dagelijksche zonden te bevrijden en voor doodzonden te behoeden.

— Aan hoeveel gevaren zoudt gij uw kinderen blootstellen en welk zwaar verdriet u zelve kunnen berokkenen, als gij hun die geestelijke zielespijze en dat heilrijke tegengif blijft weigeren! Dat zou inderdaad *onrechtvaardig* en *roekeloos* zijn!

Verheugt u veeleer over de onuitsprekelijke goedheid van Jesus' Hart, die uwe kinderen uitnoodigt van zijn Brood te komen eten. Indien uw kinderen vaak communiceeren, zullen zij niet in de hinderlagen vallen van den duivel der ontucht, geen slachtoffer worden der godelsdienstige onverschilligheid of slaaf van het menschelijk opzicht; zij zullen God en den evenmensch beminnen, zij zullen uwe kroon en vreugde zijn!

GEDACHTEN TER OVERWEGING.

De ziel van het kind is als een vruchtbare bodem, waarop al wat goddelijk is zoo gemakkelijk omhoogschiet en ontkiukt. Wilt gij u later in een goeden oogst verheugen, draagt dan nu zorg voor deze jeugdige plantjes. Wilt gij later geheele scharen van godvruchtige Christenen tot de H. Tafel zien naderen, stelt dan nu reeds die kleine engeltjes rond het Tabernakel op : *Laat de kinderen tot mij komen !*

Mgr DE LA BOUILLERIE.

Roept allen zielen gerust toe : Strijdt, biedt weerstand, weest sterk ; doch dat is niet genoeg. Wij moeten ze bovendien wapenen, steunen, sterk en onoverwinnelijk maken door ze te bekleeden met de hechte wapenrusting van Jesus' heilig Lichaam en Bloed.

H. CYPRIANUS.

De veelvuldige Communie van het program der opvoeding schrabbt staat gelijk met alle zedelijkheid er uit wegnemen.

DOM BOSCO.

Zonder de Eucharistie is 't onmogelijk op achttien- of twintigjarigen leeftijd een zuiver leven te leiden : hoeveel te meer nog eischen de standvastige wil om steeds het goede te volbrengen en de ontluikende deugden, welke den jongen Christen met bovenstaanden luister tooien, het veelvuldig gebruik dezer spijs.

Mgr DE SÉGUR.

Het kwartier uurs na de H. Communie is voor de vorming van het kind meer waard dan de lessen der bekwaamste leermeesters.

P. TISSOT, S. J.

Het is onmogelijk de uitwerkselen te berekenen, welke het verzuim eener enkele H. Communie voor den Christen ten gevolge kan hebben.

LACORDAIRE.

BIJ DEZELFDE UITGEVERS :

Driedaagsche Oefeningen en Onderrichtingen over de dagelijksche Communie *volgens de Decreten van Zijne Heiligheid Pius X.* (140 bladz.)
Per stuk 1 fr. — 50 centen.

De H. Communie der Mannen. (56 bladz.)

De H. Communie der Vrouwen en Meisjes.
(56 bladz.)

Per stuk 0,15 fr. — 7 1/2 ct.

Per 25 3,00 fr. — f. 1,50.

Per 100 10,00 fr. — f. 5,00.

Hoe dikwijls communiceeren ? (4 bladz.)

Per 100 0,60 fr. — f. 0,30.

Per 1000 4,50 fr. — f. 2,25.

Gebed en Roeping. (20 bladz.)

Per stuk 0,20 fr. — f. 0,10.

Per dozijn 2,00 fr. — f. 1,00.

Gebed voor de bevordering der dagelijksche Communie.

Per 100 0,40 fr. — f. 0,20.

Voor de Fransche uitgaven

der werken van P. LINTELO, S. J., wende men zich tot
CASTERMAN, DOORNIK.
